Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 119 WEDNESDAY, JUNE 24, 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 24-го ЧЕРВНЯ 1998 р. Ч. 119 РІК CV

Преса в Україні скаржиться на переслідування

Київ. — Все більше українських редакторів і журналістів нарікає на те, що Уряд з допомогою судів і податкових інспекцій намагається заглушити десятки опозиційних видань, повідомило агентство Ройтерс. Однак урядовці твердять, що звинуваченнями у переслідуванні газети хочуть прикрити свої помилки і брак професіоналізму.

Згідно з опонентами Президента Леоніда Кучми, влада почала створювати все більше перешкод пресі перед самими березневими виборами до парламенту, в яких, як відомо, найбільше голосів набрали комуністи. Редактор закритої в березні газети „Всеукраїнскіє Вєдомості" Володимир Рубан сказав, що метою Уряду є ліквідувати ті газети, які не до вподоби, і дати лекцію іншим. „Навіть якщо мети цієї не буде досягнуто, журналіст п'ять разів подумає перед тим, як написати щось критичне про міністра, Президента чи посадника Києва", — сказав В. Рубан.

Деякі газети вже закриті, а інші, покарані на

(Закінчення на стор. 3)

СПУ виступає за специфічний ядерний статус України

Київ. — Соціялістична Партія України заявила, що Київ передчасно позбувся ядерної зброї, і закликала зберегти ядерні можливості України.

„Принципово погоджуючись з відмовою України від статусу ядерної держави як з прогресивним актом, слід однак визнати, що однобічне ядерне роззброєння в сучасних умовах було передчасним кроком, і в політичному відношенні для України мало більш негативний, ніж позитивний сенс, — сказано в „Засадах внутрішньої і зовнішньої політики України", прийнятих на недавньому VI з'їзді СПУ. — Слідом за відступом з позицій ядерної держави у військовій сфері, молода українська держава ступила на шлях відступу з позицій і в мирних галузях ядерної політики".

Соціялісти мають подавати свої засади на розгляд Верховної Ради і домагатися утвердження для України специфічного щодо ядерної політики статусу, подібного до такого, який має Ізраїль чи Бразилія. „Йдеться не про відновлення ядерного арсеналу України, але Україна повинна володіти ядерними технологіями, й у випадку несприятливого для неї розвитку міжнародних подій мати змогу створити ядерну зброю за короткий час", —вважають автори документу.

СПУ радить шукати союзників в царині ядерної політики серед тих країн, „які як і Україна потерпають від ринкового неоколоніялізму і мають елементи ядерних технологій", тобто Ірак, Іран, Пакистан, Індія, Болгарія Румунія і, можливо, Мадярщина.

Соціялісти також виступають за повне ядерно-енергетичне самозабезпечення та створення власного ядерного паливного циклу.

Відбувся з'їзд партії "Громада"

Дніпропетровське (УНІАР). — Тут 20-го червня відбувся 5-ий з'їзд Всеукраїнського політичного об'єднання "Громада", у праці якого взяли участь 213 делегатів із 226 обраних із усіх регіонів України.

З'їзд розглянув такі питання: про підсумки виборів до ВР України та завдання партії на поточний період (доповідач: голова партії "Громада" Павло Лазаренко); про працю опозиційного кабінету міністрів (доповідач: прем'єр опозиційного уряду Юлія Тимошенко); зміни і доповнення до програми партії "Громада" (доповідач: заступник голови партії Олег Білого

(Закінчення на стор. 3)

Керівники АРК вивчають соціяльні проблеми

Керч (УНІАР). — Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим (АРК) Леонід Грач та голова Ради Міністрів АРК Сергій Куніцин 17-го червня відвідали Керч. Їх супроводжували заступник голови Ради Міністрів Лентун Безазієв, міністер Ради Міністрів Олег Гаврин, начальник кримського Управління МВС Геннадій Москаль, начальник кримського Управління Служби Безпеки Олександер Касьяненко, прокурор АРК Василь Шуба.

Л. Грач пояснив необхідність такої поїздки складним соціяльно-економічним становищем Керчі, яка перетворилася з регіона-донора в дотаційне місто. Якщо п'five років назад вона давала 25 відс. прибутків до бюджету Криму, то тепер дає лише п'five відсотків.

„Таких кримінальних коренів немає ніде", — наголосив на нарадіактиву міста Л. Грач.

За словами Г. Москаля, дев'ять депутатів Керченської Міської Ради належать до криміналізованих формувань, а один з бандитів-лідерів навіть очолює провідну комісію Міської Ради.

Начальник кримського Управління МВС повідомив, що працю Керченського УВС визнано незадовільною.

Негативно оцінив працю Керченської податкової адміністрації прокурор Криму В. Шуба, на підтвердження чого навів ряд фактів.

За останні два тижні для Керчі з бюджету АРК виділено 3.5 млн. грн. Допомогу цьому місту передбачено і на майбутнє. За словами С. Куніцина, кораблебудівний завод "Залив" отримає 5.3 млн. грн. Але ці видатки дадуть ефект лише в умовах радикальної реструктуризації, і передусім — очищення всієї вертикалі місцевої влади від криміналітету.

МВФ схильний надати Україні 2 блн. дол. кредиту

Київ. — Довгоочікуваний кредит Міжнародного валютного фонду на суму 2 блн. дол. Україна може отримати вже до кінця липня, заявив на пресконференції перший заступник директора МВФ Стенлі Фішер.

„Ми були дуже вражені рішучістю Уряду зробити все необхідне для того, щоб дістати поширене фінансове сприяння, і дуже ймовірно, що ми досягнемо домовлення", — сказав він. За його словами, на сучасну пору все складається „дуже обіцяюче" і великих проблем нема.

Місія МВФ, яка перебувала в Україні з 15-го до 21-го червня, повернеться до Києва наприкінці липня, щоб надати домовленню остаточної форми.

Переговорам між українським Урядом і МВФ перешкоджає політичний застій у Верховній Раді, яка вже понад місяць безуспішно намагається обрати голову. Парламент за Конституцією повинен схвалити багато з 92 умов, висунутих фондом. МВФ закликає, між іншим, скоротити дефіцит бюджету до 2.5 відс. валового національного прибутку і прискорити приватизацію державних підприємств.

Обіцяють допомогу науковцям

Київ (УНІАР). — Правління Наукового і Технологічного Центру в Україні (НТЦУ) виділило понад 4 млн. дол. на нові науково-дослідницькі проєкти.

НТЦУ створено З'єднаними Стейтами Америки, Канадою, Швецією та Україною у 1995 році з метою запобігання розповсюдженню зброї масового знищення шляхом надання науковцям та інженерам колишнього Совєтського Союзу можливостей працювати над миротворчими науковими проєктами.

У цих проєктах буде зайнято понад 700 науковців, більшість з яких мають досвід праці з технологіями, пов'язаними із виготовленням зброї масового знищення і системами її доставки. Ці фахівці приєднаються до решти 2,700 науковців, чия праця й раніше забезпечувалася проєктами НТЦУ.

На додаток до 36 нових проєктів, фінансованих Правлінням НТЦУ, уряд Японії також пообіцяв надати для цієї ж мети 300,000 дол.

Вийшли з берегів карпатські ріки

Івано-Франківське (УНІАР). — Після кількаденних дощів повиходили з берегів карпатські річки, які швидкими потоками наповнили і переповнили Дністер.

На Івано-Франківщині підтоплено 92 населених пункти, 50,000 гектарів посівів, 5,000 будинків, зруйновано 33 трансформаторні підстанції, через що залишились без світла жителі 44 сіл.

За словами начальника штабу цивільної оборони та надзвичайних ситуацій обласної державної адміністрації Миколи Паламарчука, такої повені на Прикарпатті не було вже 30 років. Відселено понад 2,000 людей.

На Львівщині підтоплено 20 населених пунктів, а в Полтавській області зливи пошкодили 230 житлових будинків.

До оперативних груп штабів цивільної оборони приєдналася оперативна група Міністерства надзвичайних ситуацій.

За прогнозами фахівців, існує можливість ускладнення обстановки у деяких районах Львівщини. На ріках басейну Західного Бугу можливі повені.

Проф. М. Лабунька — лицар Ордену св. Григорія Великого

Мюнхен. — Тут 10-го червня відбулася інвеститура лицаря Ордену св. Григорія Великого, проф. д-ра Мирослава Лабуньки, яку завершив Владика УГКЦ Михайло Гринчишин, ЧНІ, у катедрі Покрови Пресвятої Богородиці та Андрія Первозванного. Цей Орден надає Папа Римський за особливі заслуги перед Церквою і суспільством.

Владика М. Гринчишин відправив Молебень у наміренні новоіменованого, і після виголошення проповіді посвятив усі інсигнації ордену та прочитав латинською мовою текст буллі. Цей же текст українською читав о. митрат Павло Когут.

Присутні в церкві гості та члени родини відспівали „Многая літа", а відтак відбулося скромне прийняття у парафіяльній залі, яке влаштували діти проф. М. Лабуньки. Між присутніми на урочистостях були представники дипломатичного українського корпусу, в тому числі генеральний консул Георгій Косих з дружиною. Привітав новоіменованого лицаря д-р Анатоль Камінський, декан факультету права і суспільно-економічних наук УВУ, а о. Мирон Молчко, генеральний вікарій, прочитав коротке експозе про історію і значення папського Ордену св. Григорія Великого.

Проф. М. Лабунька висловив подяку Апосто-

(Закінчення на стор. 4)

У своїх економічних бідах Маляйзія звинувачує Захід

Куаля-Люмпур, Маляйзія. — В маляйзійській столиці відбувся з'їзд правлячої партії країни — Об'єднаної маляйзійської національної організації. Його учасники звинуватили у економічній кризі, що її тепер переживає ця азійська держава, Захід.

„Наша економіка захитана у висліді безперервних атак збоку зовнішніх сил. Наша валюта падає в ціні через вторгнення на наші ринки чужинецьких валютних спекулянтів",— сказав відразу у вступній промові на з'їзді міністер фінансів Маляйзії Анвар Ібрагім.

Всі без вийнятку делегати з'їзду, а було їх майже 2,000, підтримали такий висновок і в цей спосіб зміцнили становище прем'єр-міністра Могатіра Мохаммеда, який вже декілька разів офіційно висловився в тому сенсі, що розвинуті держави у їхніх взаєминах з бідними країнами провадять несправедливу, нечесну, грабіжницьку політику. М. Мохаммед стверджує, що Маляйзія тепер переживає найтяжчий період від часу завоювання незалежности від Великобританії в 1957 році, і що народ повинен покладатися лише на власні сили.

А. Ібрагім подав факти щодо того, що саме міжнародні валютні спекулянти спричинили 35-відсоткове знецінення маляйзійської національної валюти від початку в липні минулого року фінансової кризи в азійських країнах. Міністер фінансів закликав Світовий банк і Міжнародний валютний фонд заснувати міжнародну систему контролі за діяльністю чужинецьких валютних брокерів.

Щоправда, на з'їзді не обійшлося й без несподіванок. Ахмад Захід, лідер молодечої фракції цієї ж

(Закінчення на стор. 4)

Росія продає Індії дві ядерні електростанції

Москва. — Не зважаючи на заклики ЗСА та інших країн покарати Ню Делі за підземні ядерні випробування, Росія, натомість, погодилась продати Індії дві ядерні електростанції.

Умову продажу, вартости понад 3 блн. дол., для узбоєкої ядерної індустрії Росії, довершив у Москві в неділю, 21-го червня, керівник Міністерства ядерної енергії.

Після невдалих намагань Вашінгтону переконати Москву не продавати ядерних реакторів Іранові та високоякісної протилетунської технології Кипрові, цей продаж Індії вказує на те, які обмежені впливи має Вашінгтон на теперішній уряд Бориса Єльцина. ЗСА намагалися зупинити цей продаж ще до того часу, як Індія в травні заскочила світ своїми ядерними випробуваннями. Навіть після згаданих випробувань секретар Державного департаменту Меделин Олбрайт знову пробувала переконати Росію не здійснювати цього задуму, але, як виявляється, все було даремним.

Хоч саме будівництво цих ядерних електростанцій для цивільного вжитку не матиме жодного мілітарного значення, все ж таки, на думку американських офіційних чинників, це є проти принципу, що світове суспільство не повинно б співпрацювати з країнами, котрі намагаються стати ядерними державами. На думку Джеймса Рубіна, речника Державного департаменту, це дає недобрий приклад світові та зовсім неправильне розуміння справи Індії і Пакистанові.

Індія з радістю привітала укладення цього договору з Москвою, підкреслюючи, що це бодай до деякої міри допоможе протиставитися намаганням ЗСА застосувати проти неї економічні санкції.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПРОГРАМИ НОВИХ КАНДИДАТІВ НА ГОЛОВУ ВР

КИЇВ. — У Верховній Раді України виступив Іван Плющ, якого висунено на пост голови парламенту. Він дав грунтовну аналізу розвиткові парламентаризму в Україні в 1990-1998 роках. На думку І. Плюща, голова ВР попереднього скликання Олександер Мороз — "досвідчений політик, який досить професійно виконував свої обов'язки голови ВР у критичний для парламенту час". І. Плющ запропонував парламентаристам зосередитись не на тому хто винний, а на тому, що робити. Він також висловив своє бачення напрямків і перспектив законотворчої діяльности Верховної Ради 14-го скликання. Зокрема він зауважив: "Ухваливши конституцію, ми заклали фундамент нашого державного будинку, але залишили недобудованими стіни та дах". Крім І. Плюща, зі своїми програмами виступили інші кандидати на пост голови ВР України — академік Ігор Юхновський (НРУ), академік Михайло Павловський ("Громада") і народний депутат з Чернівецької области Георгій Філіпчук (НРУ). Обговорення кандидатур продовжиться на наступному пленарному засіданні 23-го червня.

УРЯД КРИМУ ВИРІШУЄ ЕНЕРГЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Кримський уряд прийняв постанову про погашення заборгованости за енергоносії. У постанові сказано, що за період від 1-го січня до 1-го червня цього року заборгованість споживачів за використаний природний газ збільшилася з 98 до 127,7 млн. грн., а за електричну і теплову енергію — із 145,5 до 179,9 млн. грн. Особливо за енергоносії заборгували підприємства теплових мереж і бюджетні організації. До 1-го липня 1998 року міністер фінансів має видати векселі дотаційним містам і районам в якості взаємних розрахунків між республіканським та місцевими бюджетами для погашення заборгованости місцевих бюджетів за теплову і електричну енергію, газ, водопостачання і во-довідведення. Вирішено звернутися до Кабінету Міністрів України з проханням збільшити дотації для Автономної Республіки Крим з метою забезпечення стовідсоткових розрахунків.

ПІДПРИЄМЦЯМ ПОЛЕГШАТЬ ПРОЦЕДУРУ ОФОРМЛЕННЯ ДІЛЯНОК

СИМФЕРОПІЛЬ. — З 25-го червня, щочетверга у Сімферопільському міському виконавчому комітеті засідатиме спеціяльна комісія, що має звільнити підприємців від виснажуючої біганини по різних інстанціях при оформленні ділянок під їхні об'єкти. За повідомленням заступника голови міського виконавчого комітету Валентина Рибалки, до складу комісії увійдуть представники різних установ, а також працівники податкових служб та фінансових органів. Таким чином, підприємець, який звернеться до комісії, зможе оформити дозвіл протягом доби. Це допоможе дрібним й середнім підприємствам.

ПЛАТНЮ ОТРИМАЮТЬ ТІ, ХТО ПРАЦЮВАВ

ДОНЕЦЬК. — Уряд віддав вугільникам "максимум можливого", — запевнив міністер вугільної промисловости України Сергій Тулуб представників шахтарських профспілок, які пікетували будинок Донецької обласної державної адміністрації 18-го червня. Він також повідомив, що за порушення законів буде звільнено кількох директорів об'єднань шахт. С. Тулуб наголосив, що "зарплатню отримають ті, хто працював".

ЛІДЕР УНА-УНСО СПРОСТУВАВ ЧУТКИ

ЛЬВІВ. — Андрій Шкіль, один із лідерів Української Національної Асамблеї, під час зустрічі зі львівськими журналістами спростував повідомлення ряду російських засобів масової інформації про те, що на території Чечні буцімто є 500 бойовиків УНА-УНСО. А. Шкіль назвав ці повідомлення "грубою вигадкою". За його словами, організація ніколи не відправляла своїх активістів до Ічкерії. "Мені також нічого невідомо про перебування на території Чеченської Республіки будьяких інших закордонних озброєних загонів", — додав А. Шкіль.

БУДНІ ПРЕЗИДЕНТА

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма 19-го червня зустрівся з головою Національного агентства реконструкції і розвитку Романом Шпеком, який доповів Президентові про хід організації праці очолюваного ним Комітету европейської інтеграції. Співрозмовники обговорили питання підготови спільного засідання "Україна—Европейський Союз", яке має відбутися в листопаді. Р. Шпек доповів Президентові про спільну працю з міністерствами і обласними державними адміністраціями для здійснення кількох проєктів, зокрема, за участю закордонних банків щодо створення спільних підприємств у Павлограді. Зустрівся Л. Кучма і з амбасадором України в Ізраїлі Дмитром Марковим, з яким обговорив необхідність налагодження особливого партнерства з Ізраїлем. На зустрічі з головою Спілки журналістів України Ігорем Лубченком мова йшла про конструктивне і правдиве висвітлення сучасного життя суспільства і держави. Президент підписав ряд документів, спрямованих на захист прав інвесторів, призначив Михайла Чечетова заступником міністра економіки, Катерину Шешкину — заступником голови Державного комітету статистики, Миколу Сірого — заступником голови Державного комітету з питань розвитку підприємництва, Валерія Іванченка — заступником голови Комітету нагляду за охороною праці. Л. Кучма також вручив атестати про середню освіту та золоті медалі кращим випускникам шкіл столиці. Із 6,000 цьогорічних медалістів понад 2,000 — київські школярі. А всього в Україні цього року атестати про закінчення середньої школи отримають 400,000 випускників.

У СВІТІ

У НЕДІЛЮ, 21-ГО ЧЕРВНЯ, на ліонському стадіоні у Франції,футбольна дружина Ірану здобула перемогу над дружиною ЗСА вислідом 1- 2. Хоч члени обидвох дружин напередодні змагань виявили спортову поставу дружности, включно зі спільною знимкою, але коли прийшло до змагань, то головною метою обидвох дружин було виграти. У тих історичних змаганнях Іран не тільки переміг ЗСА, але, здійснивши це, виключив американську дружину з футбольних змагань за чемпіонат світу. Це вперше Іран і ЗСА зустрілися на футбольному грищі від часу ісламської революції 1979 року, а для Ірану це була також перша перемога будьяких футбольних змагань за чемпіонат світу, хоч вони вже двічі перед тим пробували.

В АМЕРИЦІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, ЩО інфляція в країні залишається низькою та стабільною, деякі ціни в останніх місяцях почали значно зростати. Зокрема це стало дуже помітним на товарах щоденного вжитку, починаючи від страв швидкого харчування до дентистичних і автових обслуг. Ці подорожчання в багатьох випадках є настільки відчутними, що не тільки привернули увагу покупців, але також вспіли викликати у них велике невдоволення та розгубленість. Що пом'якшило цю несподіванку для покупців, це факт, що ціни багатьох інших таких кінцевих товарів щоденного вжитку, як харчі, бензина, авта, меблі, електроприлади та одяг, залишились незмінними, а в деяких випадках навіть по-

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices
Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".
Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Хто скаже, чому це так?

Так чомусь буває в житті: люди чекають якоїсь події, спідіваючись, що вона принесе зі собою добрі зміни, прояснить заплутану-замотану дійсність, але коли та подія стається, то, замість прояснення, в очах ще чорнішає. Саме так, на превеликий жаль, сталося з українською мовою в Україні. Поки панував совєтсько-тоталітарний режим, усе було ясно і зрозуміло: російський великодержавний шовінізм, маскуючись „ленінською дружбою народів" і „пролетарським інтернаціоналізмом", свідомо нищить нашу мову, культуру, нашу націю.

Ту смертельну загрозу нашій мові чітко окреслив у своєму дослідженні професор Юрій Шевельов у праці „Українська мова в першій половині XX сторіччя": „Урядове втручання взагалі, а в даному випадку збоку уряду, окупованого росіянами, — у внутрішні закони мови було радянським винаходом і новиною. Ні поляки, ні румуни, ні чехи до цього не вдавалися, як не вдавалася царська адміністрація дореволюційної Росії. Вони всі обмежувалися на заходах зовнішнього тиску: забороняли вживати українську мову прилюдно, цілковито або частково: накидали державну мову через освітню систему; зваблювали українців своєю культурою і можливістю кар'єри; переселяли їх на неукраїнські території, а українські землі заселяли членами панівної нації тощо. Поруч цих „клясичних" метод радянська система встановляє контролю над структурою української мови: забороняє певні слова, синтаксичні конструкції, граматичні форми, правописні й ортоепічні правила, а натомість пропаґує інші, ближчі до російських або й живцем перенесені з російської мови. Таким чином на Радянській Україні конфлікт між українською і російською мовами перенесено з зовнішньої, позамовної сфери всередину самої мови".

Знаємо добре, що так було. Знаємо також, що вже ніби й загуло. Імперії нема, нема неправди і сваволі, а є свобода і незалежність, є необмежені можливості для українського національного відродження. Чому ж можливості є, а відродження нема? Чому у свобідній і незалежній Україні свободу і незалежність має антиукраїнство? Коли ми почуємо відповідь?

Натомість чуємо, як палко хвалить президент Росії Єльцин Президента України Кучму. Чому він це робить? Може, є за що? Адже ж у висліді двох підписаних Л. Кучмою українсько-російських договорів Україна однією ногою вже опинилася у спільному з Росією економічному та інформаційному просторі, в межах „прозорих", властиво — спільних, кордонів. Якщо друга нога піде услід за першою, а так воно звичайно буває, то спільними будуть і збройні сили. Про яке відродження українства можна тут говорити? Єльцин хвалить Кучму, бо в Україні тільки п'ята частина газет — україномовні, а чотири п'ятих — російські. На всіх трьох каналах української телевізії панує російська мова. Товариство „Україна" закликає журналістів шанувати українську мову, а в той самий час, згідно з домовленням між Єльцином і Кучмою, в Києві з'являється „Столічная Ґазєта" — як київський додаток до „Московскіх Новостєй". Чому? Коли учасники недавніх зборів Конгресу Української Інтеліґенції запитали про це Президента Кучму, присутнього на тих зборах, то відповіді не дістали.

Знов таки — чому? Чому керівники незалежної України залишаються психолігічно залежними від Росії, чому запобігають перед нею? Це їх принижує, виставляє у ролі людей, які не розуміють, що відбувається довкола. А відбувається те, що зі занепадом совєтської імперії Росія катастрофічно втрачає свою силу у мовній експансії. Звільнившись від комунізму, Східня Европа моментально відвернулася від російської мови, яка довго тут розпаношувалася. А в самій Росії значно зменшилася кількість студентів з інших країн. Наприклад, у 1989 році, коли розпад імперії щойно почався, в Росії, згідно з даними ЮНЕСКО, навчалося 20,926 студентів з Африки, а в 1994-95 році їх вже було тільки 3,672. В 1989 році Азія прислала до Росії 31,600 студентів, а в 1994-95 році їх стало лише 5,000. Здобута в Росії освіта перестала бути престижевою. Нащо ж українцям себе принижувати, посилюючи російську культуру, а не рідну?

Колись І. Нечуй-Левицький, погостювавши у Білій Церкві під Києвом, тепло писав про це місто, де „навіть жиди одзиваються до мене щиро народньою мовою. Через те я більше вподобав білоцерківських жидів, ніж отих туполобих киян, з котрих тільки часом дехто обізветься до мене українською мовою...".

Від часів Нечуя-Левицького змінилося хіба те, що і „туполобі кияни" не заговорили по-українськи, і білоцерківські жиди вже не одзиваються „щиро народньою мовою"...

Вазген Балаян,
м. Суми, Україна

НЕ ГРАЙТЕСЯ З МОВОЮ!

Мені, вірменинові, не так легко написати статтю про дбайливе ставлення до української мови, бо ще знайдуться читачі, які скажуть: „Не пхайте свого носа в чужі справи, ми якнебудь самі дамо раду з власними проблемами, дбайте про лад у своїй Вірменії!".

Зразу зазначу: я пишу статтю для читачів, кому справді дорога рідна мова і які допускають, що й представник іншої національности може бути небайдужим до долі української мови.

Мене душа болить за вашу мову!

Можу досить впевнено засвідчити, що за 40 років свого перебування в Україні ніколи так не засмічувалася українська мова чужими словами, як за останні 4-5 років. Але найдивовижнішим є те, що цей процес ніким не контролюється і тому набуває характеру стихійного лиха. Будь-хто, як в розмовній мові, так і при реклямуванні, використовує різні, насамперед англійські, слова та вислови, нібито в українській мові не можна знайти рівноцінних. Саме цим пояснюється, що такі слова, як бизнес, рейтинґ, ракет, імідж, брифінг, маркетинг, менаджер, офіс, презентація, монстр, спонзор, різноманітні шоу (теле-шоу, ток-шоу), сотні інших чужоземних слів знайшли затишний притулок в українській мові. Тому нічого дивного, що велику старанність у використанні таких слів виявляють деякі безвідповідальні політики, ділові люди та журналісти. Коли слухаєш чи читаєш їх, то мимоволі складається враження, що вони це роблять спеціяльно для того, щоб продемонструвати глибокодумність та надати ваги своїм судженням. Але подібне, принижуюче національну гідність українців, бездумне захоплення чужомовністю, тим більше в галузі мови, загрожує серйозними наслідками.

Не можна забувати, що мова — це живий організм, і будь-яка національна мова може нормально розвиватися тільки на власному ґрунті. Надмірне насичення мови іншомовними словами може привести до порушення рівноваги у мовній будові, в результаті чого мова може втратити свою самобутність і неповторну чарівність. Саме так сталося з багатьма мовами світу, які спочатку розчинилися в іншомовних словах, а потім і зовсім зникли. Недарма ж кажуть, що мова — це душа народу, нема мови — нема й народу. Посилання на те, що Україна — европейська країна, і тому сприйняття західніх зразків мовлення є частиною цієї прозахідньої політики, не витримує ніякої критики. Політику, яка приводить до втрати національних цінностей, не можна вважати далекоглядною. І зовсім правий генеральний директор ЮНЕСКО Федеріко Майєр, який у своєму інтерв'ю для українського телебачення (17-го листопада1997) на запитання кореспондента про місце України в спілці европейських держав відповів: „Українці повинні залишатися українцями, тобто вони повинні зберегти свої національні риси, культуру та мову".

В тому то й проблема, що навіть західньоевропейські країни ось вже декілька десятиріч ведуть безкомпромісну боротьбу проти зростаючої американської духової експансії в цих країнах, і в цю боротьбу залучені кращі інтелектуальні сили.

Свого часу радіо „Свобода" повідомила про нараду представників 14-ти франкомовних держав, на якій обговорювалися питання, пов'язані з боротьбою проти засилля англійської мови і всюдисущого американізму в духовому житті народів цих країн. Здавалося, і ми могли б навчитися берегти свою національну культуру і чистоту рідної мови, аж ні — сліпо копіюємо все прозахіднє, американське. Думаю, не помилюся, коли скажу, що збитки, які ми допускаємо в нашому духовому житті і, зокрема в мовній культурі, своїми маштабами і наслідками можна лише порівняти з тим нечуваним грабіжництвом, що виникло в країні за останні 3-4 роки в галузі матеріяльного виробництва, фінансів і кредитної системи.

У Вірменії ситуація зовсім інша

Може виникнути питання: „А як же у Вірменії ставляться до своєї мови? Невже вірменська мова вільна від засилля іншомовних слів?" Відповідь однозначна: звичайно, ні, але цей процес там контролюється. Досить згадати, що не лише вищезгадані слова і вислови вірмени передають своєю рідною мовою, але навіть ті, що знайшли широке застосування, — терміни та поняття, як революція, конституція, парлямент, президент, партія, культура та ін. І від того, що ці терміни передаються рідною мової, їхній зміст не тільки не збіднюється, а навпаки — стають ближчими та зрозумілішими народові. Наведу один приклад, який підтверджує цю думку: у 50-ті роки у вірменських ЗМІ виникло питання про заміну вислову „парк культури та відпочинку" вірменським словом. Арґумент був такий: слово „парк" може застосовуватись при визначенні „автобусного парку", але воно не зовсім пасує у визначенні місця, де люди відпочивають на дозвіллі. Так виникло красиве і досить звучне словосполучення „збосайги", яке складається з двох слів — „збоснел", що значить „гуляти", та „айги", що значить „сад", „гай". Звідси випливає, що „збосайги" — це сад, де люди відпочивають, гуляють. Приблизно таким чином виникло слово „збосанерджик", що в перекладі означає „турист". Воно також складається з двох слів „збоснел" і „нерджик", що значить „мандрівник". Звідси — „збосанерджик" — це людина, яка гуляє, мандрує. Обидва ці словосполучення увійшли в розмовну та літературну мову.

Як відомо, сучасна вірменська мова складається з двох гілок — східньовірменської, якою розмовляє населення східньої Вірменії, тобто нинішньої республіки Вірменія та внутрішньої діяспори, і західньовірменської, якою розмовляє населення західньої Вірменії і зовнішньої діяспори. Основою розвитку обох мов є давньовірменська мова — грабар, а також багаточисленні діялекти, за рахунок яких, власне, збагачуються ці дві мови.

Розвиток східньовірменської мови здійснюється під безпосередньою опікою держави. Створений при Ради міністрів Термінологічний комітет, в який входять вчені-мовознавці, письменники, видавці, а також вчителі-практики, розробляє всі питання, пов'язані зі збереженням і розвитком мови. Одна з найважливіших функцій комітету — будова мови. З виникненням нових термінів комітет рекомендує різноманітні варіянти для передання їх вірменською мовою. Потім їх обговорюють у пресі за участю представників громадськости і, нарешті, приймаються відповідні рішення з приводу введення в обіг нових слів і термінів.

Що ж стосується західньовірменської мови, то її розвиток відбувається в умовах відсутности вірменської державности. Оскільки ті, що говорять цією мовою, — двомовні, тобто вони користуються, поряд з рідною мовою, ще й мовою тієї країни, де вони мешкають. А це приводить до великої кількости запозичень. При чому в різних країнах запозичені слова різні. Таким чином виникає загроза зникнення єдиної західньовірменської мови. Щоб не допустити цього, ще 1989 року зусиллям вірменських вчених, що живуть у діяспорі, створено Термінологічну рада за участю спеціялістів — представників англомовних, франкомовних, еспаномовних та інших вірменських спільнот. Мета ради — врятувати західньовірменську мову, зберегти її від надмірного проникнення чужих слів. Надалі плянується створити єдину Термінологічну комісію з представників обох гілок вірменської мови, яка буде займатися спільними проблемами розвитку єдиної вірменської мови.

Українська мова — одна з найбагатших у світі

Так детально зупинився на характеристиці сучасної вірменської мови, оскільки, сподіваюсь, вірменський досвід збереження мови може викликати зацікавлення серед українців. Українська мова — одна з найбагатших та найбільш культурних мов світу. Її словниковий фонд спроможний висловити найскладніші поняття і найтонші пориви душі. Ще у 1889 р. перший вірменський перекладач творів Т. Шевченка К. Кушнірян, захоплюючись красою та милозвучністю української мови, вважав, що за своєю мелодійністю вона нагадує італійську. І справді, які перлини має ця мова: „будь ласка", „ласкаво просимо", „серденько", „зіронько", „чудово", „дружина"‥, які слова й вислови, скільки в них музики, ніжности. І якщо справді мова — це душа народу, то ці слова дуже точно передають душу українського народу. Треба берегти українську мову, не можна допустити її засмічення іншомовними словами. Мова — це своєрідний національний символ, і святий обов'язок кожного громадянина з повагою ставитися до цього символу. Але вона не просто символ, а дихання народу, сам народ, оскільки ніщо так не зміцнює націю, як мова. Її роля в житті країни, держави — рятівна. Не дарма ж поляки говорять: „Мова врятувала Польщу".

ВІСТІ З ОТТАВИ
Юлія Войчишин

Україніка на тлі конґресу вчених Північної Америки

Від 27-го травня до 6-го червня в Оттавському університеті відбувався конґрес Федерації гуманістичних і суспільних наук, знаний раніше як Learned Societies Conference. Крім Канади, участь брали науковці з усіх п'ятьох континентів, заступаючи понад 100 наукових інституцій. Виголошено було кілька тисяч наукових доповідей. Основні три теми — здоров'я, суспільне добро та еміґрація-міґрація, підтемами яких були право, історія, філософія, література, антропологія, індустріяльні відносини, освіта, економіка та охорона довкілля. Книжковий ярмарок включав друковані матеріяли 155 видавництв.

Напередодні конґресу, в п'ятницю, 25-го червня, в центральному будинку канадського парляменту відбулася презентація першого тому „Історії України-Руси" Михайла Грушевського в перекладі на англійську мову. Господарями цього вечора були Дейвид Кілґур, державний секретар для країн Латинської Америки та Африки, і сенатор Рейнел Андрейчук.

Вступні завваги висловили співголова Дорадчої ради катедри українських студій Оттавського університету проф. Теофіл Кіс та директор Канадського Інституту Українських Студій при Албертському університеті д-р Зенон Когут. Директор Центру досліджень історії України ім. Петра Яцика, д-р Франк Сисин, розповів про працю над виданням першого тому і пляни на майбутнє. З черги говорили П. Яцик і його дочка Надя Яцик, яка очолює Освітню Фундацію батькового імени. Д-р Лев Стельмах виступив замість своїх батьків, які уфундували цей перший том.

Дейвид Кілґур вручив цю книгу амбасадорові України від народу Канади для народу України. Д. Кінґур також прочитав привітального листа від прем'єр-міністра Канади Жана Кретієна. Амбасадор України Володимир Фуркало висловив глибоку подяку українцям Канади від народу України.

В неділю, 31-го травня, в залі українського католицького собору відбулася зустріч громади з членами Української Вільної Академії Наук, які були учасниками конференції. Провадила вечором Оксана Башук-Гепбурн, новообрана голова відділу КУК в Оттаві. Президент УВАН проф. Михайло Тарнавецький представив присутніх на вечорі членів академії та запросив зацікавлених на конференцію, що відбулася в понеділок, 1-го червня, в Оттавському університеті.

Основною точкою був виступ проф. Ярослава Розумного, редактора канадського тому „Енциклопедії Української Діяспори". Заплановане семитомове видання цієї енциклопедії включатиме всі континенти і країни світу, де проживають українці та їхні нащадки. Ідею видання такої енциклопедії висунув ще Володимир Кубійович, а здійснення її взяли на себе дві американські установи — Наукове Товариство ім. Шевченка та Фундація Приятелів Енциклопедії України, і запросили на головного редактора проф. В. Маркуся з Чикаґо. Українська Вільна Академія Наук в Канаді погодилася зайнятися виданням канадського тому ЕУД і передала справу його редагування проф. Я. Розумному.

В понеділок, 1-го червня, відбулася цілоденна конференція Української Вільної Академії Наук у Канаді. Відкрив її проф. Михайло Тарнавецький, президент УВАН в Канаді.

Відбулося три сесії. Темою першої було 100-ліття канадсько-української літератури, під головуванням о. Ігора Куташа з Монтреалю. Доповіді мали Яр Славутич з Албертського університету, Олександра Павловська з Колеґії св. Андрея, Манітобський університет, Люба Жук з МекҐилл університету та Віра Лисенко з Манітобського університету.

На другій сесії йшла мова про сучасні українські церковно-релігійні питання, під головуванням Наталі Апонюк з Вінніпеґу, з такими доповідачами: о. Андрій Чировський з Інституту Шептицького, Роман Єринюк і о. Ігор Куташ з Колеґії св. Андрея і о. Петро Бойко з Велланд в Онтаріо.

Тема третьої сесії — українська канадіяна. Вона відбулася під головуванням Михайла Тарнавського з Вінніпеґу, з участю Богдана Чопика з університету Юти, Борислава Білаша з УВУ, Мюнхен, Михайла Іванчука з Вінніпеґу та Павла Ф. Томася з університету Вікторії.

Між доповідями відбулися дискусії, які виявили жваве зацікавлення слухачів україникою. Треба поґратулювати УВАН за добре зорганізовану конференцію, яка засвідчила присутність української тематики на цьому міжнародному науковому форумі.

Оксана Паламарчук

Євген Курило: мої молитви...

II

З перших днів праці в театрі Євген Курило виконує менші і більші ролі у драматичних виставах, музичних п'єсах, оперетах і... балетах.

Першою великою була роль парубка Василя у народній драмі М. Старицького „Ніч під Івана Купала", яку з великим успіхом виконав Є. Курило в ансамблі з Ст. Стадниківною (Галя), В. Левицькою (Наталка), Л. Кривицькою (Палажка), О. Яковлівим (Левко), Г. Совачевою (Настя), Я. Рудакевичем (Наум). У „Степовому гості" Б. Грінченка Є. Курило створив образ Якима Демченка. І хоча В. Блавацький вважав п'єсу досить банальною, все ж відзначив вдумливу і винахідливу роботу режисера Й. Гірняка та акторського ансамблю: І. Гірняка, М. Степової, В. Левицької, Є. Курила, „який зумів від початку до кінця вдержати довкола себе атмосферу таємничости гостя степів". („Львівські вісті", 28–29-го серпня 1942 р.).

У п'єсі М. Гальбе „Ріка" (постановник — авангардовий режисер І. Іваницький)... „незламно холодним і безоглядним, накипілим люттю був Є. Кирило в ролі землевласника". („Львівські вісті" 1-го вересня 1942 р.).

Кирило-Мокій у виставі „Мина Мазайло" М. Куліша — „це клясичний тип нової, ще необґрунтованої людини, що починає виростати за тих часів". („Львівські вісті", 14-го травня 1942 р.).

Дуже високо оцінювали критики чоловічі ролі, створені Паздрієм, Гірняком, Курилом і Короликом у „Хитрій вдовичці" К. Гольдоні, а також роль молодого якобінця графа Жоржа в креації і Блавацького, і Курила у комедії „На здоровий розум" Г. Куб'є. (Переклад і режисура І. Іваницького).

Довго і ретельно розглядав кандидатури акторів на відповідні ролі перед постановою „Камінного господаря" Лесі Українки режисер В. Блавацький. Наче все укладалось чудово і вистава мала успіх. Та після кількох прем'єрних вистав зробив несподіванку заяву: „Дон Хуана грали на переміну два актори, Я. Геляс та І. Лісненко. Обидва вклали багато праці, багато в них було позитивних моментів. Одначе вони не були без закиду. Для цієї ролі більше підходив Є. Курило, який грав Командора. Він створив дуже яскраву і стилеву сценічну постать, але у ролі Дон Хуана він, мабуть, був би кращий, як згадані вище актори". (З книги Валеріяна Ревуцького „В орбіті світового театру" с. 196).

Прем'єра на українській сцені геніяльного шекспірівського твору „Гамлет" — іспит зрілости театру. У цій виставі Є. Курило грав роль привида Гамлетового батька, у „Батурині" (за Б. Лепким) — Мазепу, у п'єсі К. Гупала „Тріумф прокурора Дальського" — Сомка, у Франковому „Украденому щасті" — Михайла Гурмана, в „Облозі" Ю. Косача — Дель Акву, у драмі „Ой не ходи, Грицю" — заголовну роль, в опері „Жайворонок" Ф. Легара „співав" Лайоша, і „танцював" Дон Кіхота в однойменному балеті Л. Мінкуса...

А далі... Далі — вимушена еміґрація, бликання по чужих землях. Та й у цих умовах Євген Курило „не покладає рук". Він входить у склад Ансамблю Українських Акторів під проводом В. Блавацького у Баварії, є одним з засновників і першим секретарем Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС), стає організатором друкованого органу „Театр", готує усі програми і афіші.

У 1947 році Є. Курило став ініціятором конґресу мистецьких об'єднань в табірних умовах, який відбувся в Берхтенсгадені, де створено організацію „Об'єднані Мистецтва" (ОМ). Президентом обрано Уласа Самчука, заступника — Володимира Блавацького, секретарем — Євгена Курила.

Євген Курило мав постійне місце праці в Німеччині у видавництві „Міттельбайріше Цайтунг", де провадив український відділ друкарні, що був власністю видавництва „Українське Слово". Тому не хотів виїжджати з Европи. Але потім так склалось, що він з родиною опинився в Америці.

Почалась звична еміґрантська доля: миття посуди в готелі, праця у молочарні, згодом робітника фабрики. Все ж Є. Курило не полишає мистецької діяльности. Він здійснює з аматорами постановки української драматургії, організовує концерти. У Бінґемптоні створює відділ юнацтва (СУМА) і протягом 12 років його очолює. Ще багато корисних справ бере на себе невтомний мистець-патріот і жодної з них не занедбує.

„Котра з моїх ролей мені найбільше до вподоби? — писав Курило. — Вініцій в „Камо грядеши" залишиться назавжди в моїй пам'яті, бо він „витягнув мене на сцену" і приніс славу відомого актора. Я любив грати Платона Кречета, Михайла Гурмана, Петра в „Ріці"... Але найкраще почував себе в ролі Командора в „Кам'яному господарі", чи як дух батька Гамлета, хоча ця роля незамітна. А на естраді, виконуючи часто останніми роками „Сини" Стефаника, з мистецького слова „Послание" Шевченка і поезії Василя Стуса, — це мої молитви".

До останніх днів свого довгого великого життя Євген Курило — відомий актор, діяч, будівничий, патріот — завжди був у праці.

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

рус); зміни і доповнення до статуту партії (доповідач: голова Центральної координаційної ради Олександер Турчинов).

У своїй доповіді П. Лазаренко зазначив, що досягнуті на виборах показники набагато менші, ніж "Громада" розраховувала. Окрім зовнішніх факторів на це, вважає Лазаренко, вплинули і помилки в організаторській та аґітаційно-пропаґандистській праці партійних структур.

П.Лазаренко наголосив на підвищенні вимог до кандидатів у члени партії "Громада" і запропонував провести до жовтня 1998 року перереєстрацію її членів. Він також гостро критикував "курс правлячого режиму", назвавши його "продуманною комплексною стратегією, спрямованою на економічну колонізацію України з боку розвинених західніх країн". П. Лазаренко підтвердив, що "Громада" залишається в прямій і твердій опозиції до теперішньої влади.

На з'їзді наголошено, що "Громада" пропонує інтеґральну програму відродження і розвитку України, що має на меті "національне відродження України, побудову соціяльно-орієнтованої демократичної правної держави, створення справедливого громадянського суспільства".

Партія підготувала понад 30 відповідних законопроєктів, на прийнятті яких парляментарна фракція "Громади" має зосередити увагу. Серед тактичних союзників і ситуативних партнерів голова партії назвав ліві партії, а також Партію Зелених України, Соціял-Демократичну Партію України (об'єднану) на чолі з Василем Оноенком, Соціял-Демократичну Партію України на чолі з Юрієм Буздуганом і позафракційних депутатів, у тому числі з тих, які увійшли до фракції Народно-Демократичної Партії. "Громада" має намір вступити до Соцінтерну і розвивати відносини з провідними політичними силами Росії.

Юлія Тимошенко серед невідкладних завдань партії назвала формування Верховною Радою коаліційного уряду, прийняття нового закону про вибори Президента України та демонополізацію засобів масової інформації (ЗМІ).

Олег Білорус запропонував підготувати і провести через парлямент концепцію національних інтересів України, яка визначатиме стратегію державного розвитку до 2025 року.

З'їзд затвердив близько 70 доповнень і змін до статуту партії, схвалив політичну заяву та заяву проти придушення свободи слова і щодо ґарантування незалежности засобів масової інформації. Також розглянуто організаційні питання.

Преса...

(Закінчення зі стор. 1)

сотні тисяч чи навіть мільйон долярів, стоять перед неминучим закриттям. Цього року у зв'язку з „помилками" в реєстрації закрито „Правду України", пов'язану з партією колишнього прем'єра Павла Лазаренка „Громадою". Податкові урядовці заморозили також конта газети „Політика".

Заступник міністра інформації Олег Бай сказав, що звинувачення у переслідуванні є димовою завісою. Газетам слід самим на себе нарікати за „патологічну неточність". За його словами, є випадки, коли преса виходить за межі закону і порядности і цим провокує проти себе судові справи.

Газета В. Рубана „Всеукраінскіе Вєдомості" перестала виходити після того, як програла в суді 1.75 млн. дол. В одній з її публікацій йшлося, що президент київського футбольного клюбу „Динамо" Григорій Суркіс збирається продати одній з італійських команд найкращого гравця і мати з того особисту вигоду. Згідно з редакторами, за цю статтю їх і покарано.

Інша газета „Кієвскіе Вєдомості" нещодавно програла міністрові внутрішніх справ Кравченкові 2.5 млн. дол. В одному з матеріялів вона звинуватила його в корупції, зокрема в тому, що міністер купив розкішне авто за гроші з Фонду допомоги родинам загиблих міліціянтів. Редактори газети заявили, що будуть оскаржувати вирок.

Газетам і опозиції іноді вдається святкувати перемогу. Після того, як представниця „Громади" Юлія Тимошенко виграла судову справу проти однієї з місцевих газет, київський суд наказав податковим властям повернути „Правді України" вилучені раніше 600,000 дол.

За словами В. Рубана, влада приділяє менше уваги радіо і телебаченню, бо найбільші мережі контролює до деякої міри Адміністрація Президента і її союзники. Журналісти передбачають, що преса в Україні залишиться під тиском до президентських виборів наступного року. „Влада зробить все можливе, щоб теперішній Президент залишився при владі, — сказав В. Рубан. — Є добре випрацювані методи знищення критичних засобів масової інформації і їх будуть вживати".

Помер Любарт Ліщинський

Парсиппані, Н. Дж. — Як уже повідомлено, 17-го червня у Львові помер, на 56-му році життя, мистець, творець жіночих прикрас-зґард, закоханий у рідну мову майстер слова і пера, рецитатор і актор Любарт Ліщинський.

Перебуваючи останніх п'ять років в ЗСА, він брав активну участь в українському культурному житті, здобувши загальне визнання в громаді талановитим рецитуванням гумористичних і сатиричних творів українських авторів, зокрема Едварда Козака і Богдана Нижанківського. Дописував часто до щоденника „Свобода" на різні теми, проте домінуючою була тема його рідного Львова. Останній його допис у „Свободі" появився 13-го січня, під назвою „Українська коляда в смокінґу".

Син мистецького подружжя Мирослави і Омеляна Ліщинських, змаленьку виростав в середовищі провідних львівських мистців і пішов їхніми слідами. Закінчив Львівський Інститут Прикладного та Декоративного Мистецтва, а відтак двадцять років працював у ділянці реставрації пам'яток, глибоко знав і щиро любив старий Львів, горів бажанням відродити давню славу західньоукраїнської столиці. Львів'яни пам'ятають Любарта також як довголітнього актора театру.

З інститутських студій знався на кераміці та металях, і це допомогло йому вже у ЗСА творити оригінальні жіночі обереги, на взір гуцульських зґард, до яких вишукував матеріял з цілого світу, що його можна було знайти у такому багатонаціональному місті, як Ню Йорк. Виготовлені з вишуканим смаком, зґарди викликали широке зацікавлення, а їх виставки відбулися в Ню Йорку, Вашинґтоні, Чикаґо і Дітройті, під час різних мистецьких фестивалів. Остання велика виставка жіночого намиста роботи Л. Ліщинського відбулася у Львові осінню 1997 року у картинній ґалерії „Ґердан".

Л. Ліщинський повернувся до свого улюбленого Львова за місяць перед своєю передчасною смертю, після довгої боротьби із важкою недугою. Поховали його на Личаківському цвинтарі біля його батьків. Залишив у Львові дружину Марію, дочку Славу з чоловіком Андрієм Салюком і внучку Марічку, а у ЗСА хресну і прибрану маму О. Кузьмович.

Вічная пам'ять!

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій померлих добродіїв Львівської Богословської Академії

о. Роман Галадза та о. Святослав Шевчук відслужать Заупокійну Святу Літургію за участю студентів Академії в суботу, 25-го липня 1998 р. о год. 7-ій ранку, під час Літньої англомовної Школи в Карпатах за блаженнішої пам'яті

НАДІЇ та СТЕПАНА ГРОБЕЛЬСЬКИХ

меценатів цієї інституції.
Просимо всіх добродіїв і знайомих про молитви за померлих наших друзів.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ОСВІТНЬОЇ ФУНДАЦІЇ

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього 20-го грудня 1997 р. відійшов у вічність на 75-му році життя

бл. п.

ІВАН ВОНС

ПАРАСТАС відслужено в похоронному заведенні Насевичів, а похоронні відправи 23-го грудня в церкві св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавні, а відтак на цвинтар Лавнвілле, Дженкінтавн.

Залишені в тяжкім жалю і смутку:
дружина — СТЕФАНІЯ
доня — ЄВГЕНІЯ з мужем АНАТОЛІЄМ-ХРИСТОФОРОМ
син — ІГОР
внуки — ХРИСТОФОР і НАТАЛІЯ
правнучка — СТЕФАНІЯ
сестра — ЄВГЕНІЯ в Україні
свати — БЕРЕЖНІ

Дня 23-го квітня 1998 р. відбулася ДЕДИКАЦІЯ ПАМ'ЯТНИКА на могилі мого покійного мужа

бл. п.

ВОЛОДИМИРА ФІЦАЛОВИЧА

в Оаквіл, Канада.

Складаю подяку митрополитові о. Гошулякові за відслуження цієї церемонії, і сестрам покійного Дуні, Марусі, Нелі і Марті за їхню присутність.

ЖЕРТВУЮ НА СИРІТ В УКРАЇНІ, через СУА — 250 дол. і БІБЛІОТЕКУ ім. В. СТЕФАНИКА у Львові, через Український Народний Союз — 250 дол.

Дружина ЛІДІЯ

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ, 12-го липня, відходу у вічність дорогого МУЖА й БАТЬКА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА ФЕДОРІВА

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:

в катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо, 12-го липня 1998 р. о год. 11-ій рано;
в церквах св. Миколая в Торонто, Канада;
св. Михаїла в Ню Гейвен, Конн.;
св. Духа в Акрон, Огайо;
в Угорниках, Івано-Франківське, Україна;
в Люрді, Франція.

Ласкаво просимо про молитви за душу покійного.
Дружина ДАРІЯ ФЕДОРІВ зі синами АНДРІЄМ та ЮРІЄМ.

ПОДЯКА

Рада Оборони й Допомоги при УККА висловлює, від української спільноти Казакстані, найщирішу подяку всім добродіям, які склали свої пожертви для безвинно покараних українських каторжників, які й до сьогодні караються в далекому Казакстані.

Перша листа, від січня до червня 1998 р.

	1,000 дол.	Об'єднання Вояків 2-ої Дивізії УНА;
	300	ООЧСУ, Пассейк, Н.Дж.;
	280	УККА, Лос Анджелес, Каліф.;
	240	УККА, Норт Порт, Каліф.
	215	громада Голливуд, Фла.;
	205	УККА, Пассейк, Н. Дж.;
по	200	Б. Ґолда, М. Барілярі, О. Буртик;
	150	УККА, Ню Йорк;
	126	УККА Н. Бранзвик, Н. Дж.;
по	100	В. Баквін, О. Блашків, Р. Свистун, Я. Івахів, О. Маз'яр, М. Модрицький, Б. Лівчак, А. Подавчук, С. Пришляк, ООЧСУ, Йонкерс, Н.Й., УККА, Ґлен Спей, Н.Й., ООЧСУ, Ґлен Спей, Н.Й., В. Щур, д-р Я. Моцюк, Б. Чапля;
по	50	Станиця УПА Ірвінґтон, Н. Дж., О. Яцусь, Е. Зайло, З. Мисько, О. Колінко, О. Васильків, І. Кононів, М. Федор, М. Струк, М. Шпонтак, І. Тимків, О. Ґаєцька, С. Гаврилюк, В. Наум, Т. Опарик, Б. Бродин, Н. Гаврилюк;
по	40	І. Чуміловська, М. Оленяк, І. Дубіль, Г. Зимбаш;
по	25	о. Б. Карась, Я. Ясенко, М. Кіндрачук, Е. Мартинець, О. Саляк, С. Шульган, І. Зінченко, О. Данчук, С. Герун, Г. Яремко, В. Штокало, Е. Погоріло, М. Мандрусяк, І. Гуменюк;
по	20	О. Линник, Т. Лихолай, І. Харченко, І. Батюк, П. Русинко, П. Микитин, В. Волчук, П. Бойко, В. Соляник, Л. Лампіка, П. Матула, З. Квіт;
по	15	М. Бкрбела, М. Дмитренко;
по	10	В. Мантика, А. Плескун, Ф. Корінь, Д. Івасютик, Т. Гошко, В. Васічко, Л. Протиняк, М. Лоґуш;
	5	І. Твердохліб.

Ще раз дякуємо й просимо надсилати свої пожертви на UCCA — RODU 203 Second Ave., New York, NY 10003.

Ділимося сумною вісткою з рідними та знайомими, що у вівторок, 16-го червня 1998 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

ТЕКЛЯ МАРТИНЦІВ з дому ІВАСЬКІВ

уродженка Золотої Слободи на Бережанщині, проживши 94 роки.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 19-го червня 1998 р. в катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо та опісля на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі.

У глибокому смутку:
дочка — АННА МАРТИНЦІВ ЗАВАДІВСЬКА з мужем ГРИГОРІЄМ
внуки — ЯРОСЛАВ, ІРИНА і ЛЮБА
родина в ЗСА, Україні, Австрії, Англії і Канаді.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 12-го червня 1998 р. у Львові відійшла у вічність наша дорога ТЕТА

бл. п.
пл. сен.

АЛЕКСАНДРА (НОМА) ПЯСЕЦЬКА ПРОЦИШИН

нар. 2-го вересня 1909 р. в с. Велике Поле. Членка Пласту — 33-го куреня юначок ім. Ольги Кобилянської і куреня старших пластунок „Санітарки". Провідниця новацьких пластових таборів у рідному краю.

Піяністка — учениця Василя Барвінського в Музичному Інституті ім. Миколи Лисенка. Учителька в престижовій Музичній Десятирічці ім. Соломії Крушельницької. Велика приятелька молоді у пластовій і музичній громадах.

ПОХОВАНА на Янівському цвинтарі 13-го червня 1998 р. в присутності численних учителів та учнів кількох поколінь. Приявні пластуни зложили вінок на її могилу.

Рідних, приятелів та знайомих просимо згадати покійну у своїх молитвах.

Братаничі — ОЛЕКСІЙ і ПЕТРО з дружинами, дітьми та внуками — ПЯСЕЦЬКІ
родина, друзі, приятелі у рідному краю та діяспорі.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ВІДБУДОВУ СВЯТО-МИХАЙЛІВСЬКОГО СОБОРУ, ЯКІ ЗЛОЖИЛИ СВОЇ ПОЖЕРТВИ ЧЕРЕЗ ТОВАРИСТВО СВ. АНДРІЯ

Орест Припхан,	5,000 дол.
Симеон Черненко	5,000 дол.
д-р Олекса і Ліда Писаренко	2,000 дол.
УАПЦерква св. Володимира, Ню Йорк	2,000 дол.
Любов Руденко	2,000 дол.
Мирон Стрілка	1,500 дол.
Станіслава і Федор Корнюк	1,150 дол.

По1,000 дол зложили:
Алла і Михайло Герець, Віра і Віталій Візір, Галина і Дмитро Грушецький, Марія і Петро Герець, Богдан М.Стеців, Джоан Д. Керелейза, Андрій Симак, родини Решетар і Таранець, Марія і Петро Євчик, сл. п. Людмила Морозова, Марія і Іван Кононенко з синами, сл. п. Ева і Михайло Корнійчук, НН-Огайо, Степан Бойчик, Олександер Полець, сл. п. Вера і Василь Середа, Любов і Іван Заковоротний, Надія Клос, Валентина, Євгенія і Павло Вітрик, Дарія і д-р Анатоль Лисий, Матей Намака, Павло і Віктор Писаренко, Валентина Преско, сл. п. о. прот. Микола Могучий, Галина Ґаврась, Анна і Олег Роспутько, Ольга і Петро Гурський, Ліда і Григорій Білоус, Ольга і Михайло Танський, Таісія і Петро Махлай, Ірина і Ігор Махлай, Олег Махлай, Наталія і Тарас Махлай, Анна і Онуфрій Сорочак, Галина і Іван Лобай, Антоніна і Василь Шийка, Оксана і Володимир Бакум, ЗУАДК, УНС — Округа Філядельфія, Сестр. св. Покрови — Бавнд Брук, хор, Братство і па-рафія св. Михайла — Міннеаполіс.

(Повищі імена будуть вміщені на таблиці в дзвіниці Свято-Михайлівського монастиря)

750 дол. зложила:
УПЦерква св. Вознесіння — Клифтон, Н. Дж.
По 500 дол. зложили:
М. Данчак, Дж. Шайдевич, Сестр. УАПЦ св. Володимира — Ню Йорк, А. і М. Рачкевич, Т. і Я. Сидоряк.
По 300 дол. зложили:
В. і Л. Пахолюк, С. і І. Марченко, Н. Панчак, Н. і Б. Ващинський, Н. і С. Непрель.
По 250 дол. зложили:
І. Миндьо Меморіял Фонд, Д. і О. А. Темницький, З. Туркало, Д. Гриценяк, Б. Богуславський.
230 дол. зложила:
УПЦерква св. Покрови — Ню Гейвен.
По 200 дол. зложили:
М. Дзядик, Н. і Б. Просяник, М. Андрусяк, А. і П. Слободян, П. і Б. Сверед, В. Крам, д-р Т. Наболотна, А. Олійник, А. Соколев, Н. і І. Савчук, Г. і Л. Дмитревич, М. Адамович, А. і М. Петровський.
По 150 дол. зложили:
В. Шеремета, І. Пашковська..
140 дол. зложило:
Сестр. парафії св. Михаїла — Міннеаполіс.
По 100 дол. зложили:
А. Брунтон, В. Фрейден, Н. Крейден, М. Сороколіт, Г. Проданюк, О. і М. Пайчук, Д. Лазоренко, М. Лотоцький, П. Сеницька, Л. і Н. Кобзур, А. Діберт, В. Шумило, Дж. Горбачевський, Г. і П. Хома, Г. і Р. Шраменко, Г. і Р. Поритко, Л. і А. Івашко, Я. і Я. Панчук, С. Вербовий, Г. Новак, В. Цетенко, Ю. Олесницький, Т. і Ю. Розгін, Л. і Б. Жура, О. і В. Карпенко, Н. і В. Ковальський, В. Лизогуб, К. Васильченко, Л. Полець, З. Полець О. і А. Кушнір, О. і о. М. Анатохій. А. і Дж. Клим, А. Прядка, С. Лелет, О. Якимюк, В. і Т. Тарахівський, В. Калиновський, Хор УПЦеркви св. Вознесіння — Клифтон, М. і Т. Олешук, протд. В. Поліщук, С. і С. Павлів, Л. Ґалібей, П. і Р. Дейнека, А. і В. Томачук, К. і П. Мартіан, А. Заверюха, М. Салдит, Е. і Б. Фесак, З. і М. Луценко, М. і П. Новік, П. Панків, О. і В. Ільчишин, П. Шандрук, М. Лукавський, А. Онуферко, Г. і С. Кривуша, Є. Ткачук, Г. і М. Паламар, М. Гаманюк, І. Стратієнко, Л. Корсунь, К. Пасічник, П. і І. Праско, В. Лоян, В. і Л. Тріґос, М. і В. Болонка, М. і І. Шевченко, Я. і В. Клос, П. Лавринюк, М. Лицька-Спира, д-р Б. Шебунчак.
80 дол.
М. і Р. Балтарович.
По 75 дол. зложили:
В. Мойсяк, В. Сорока.
70 дол.
Г. Зимбабсин.
По 50 дол. зложили:
Н. Гичар, А. і Б. Лес, Є. Попель, А. Омельченко, А. Боровик, А. Коробченко, Ю. Кетречко, В. Чудовський, А. і А. Іванець, Дж. Совінський, В. Борискевич, Л. і М. Татарко, О. і Ю. Татарко, Н. і О. Данчук, Н. Андрушко, Р. Настюк, Г. і С. Панків, С. Филипович, Л. і М. Гарасимів, Д. і М. Ненадкевич, Л. і М. Белендюк, Д. Дутчак, У. і Е. Зайло, М. Кодельська, А. і О. Коверко, Л. і В. Карпенко, З. Давидович, А. Корсунь, Є. Вітрик, В. Мороз, Т. і В. Ґордон, Л. Бойко, М. Бондаренко, Ф. Гарашенко, І. Кучер, Ю. Савченко, А. Бояр, Р. і І. Чейлик, І. Половчак, М.Т. Гаурус, Р. Маселко, М. Курлак, У. і Є. Дмитренко, Є. Майковський, Т. Поздяков, Н. Блашків, Я. і В. Лютий, І. Зінченко, А. Фарило, д-р С. Винарський, В. Свічкар, М. і О. Скульський, В. Нанашко, Р. і В. Євтушенко, В. Припін, А. Кабан, М. Коехлер, Н. Гордієнко, д-р Т. Міллер.
По 40 дол. зложили:
В. Юрченко, Л. і А. Кадигроб, Н. Варнарик.
По 35 дол. зложили:
М. Дзвінка, І. Кушнір і діти, О. і М. Амброзяк ,Т. і Б. Неприцький.
По 30 дол. зложили:
Т. Плювак, Г. і В. Першин, Л. Лампіка, Л. Менжега, С. Тзтаренко, В. і Р. Ґлуч, І. Вербицький, І. Щерба, Н. Крейґ.
По 25 дол. зложили:
В. Леус, О. Товстоп'ять, І. Тимків, А. Горбез, Н. Попель, В. Почтар, В. Денисенко, П. Піщалко, Ц. В. Тиравський, М. і Дж. Михальцевич, І. Тащук, М. і М. Кузьма, А. Іванів, С. Барусевич, отець В. Мельник, Кузьо, Р. Копичук, Д. Пукас, Д. і З. Менцінський, М. Шевчук, Г. і С. Максимюк, Е. і С. Сахарук, Ю. Лаврик, О. Манько, Т. і Б. Неприцький, Л. і д-р Г. Сітка, Д. і В. Сітка, М. і М. Смаґа, Л. Левицька, Н. Станіславів, К. Острошко, Ґ. Клименко, О. і І. Ленчук, А. і П. Величко, В. Марущак, Р. Гаць, Я. Букачевський, Л. і д-р Й. Оришкевич, Є. Наливайко, отець І. Фатенко, М. і М. Слабодух, Р. Джендрас, М. і І. Фізер, Л. Дражевська, А. Бриньовська, В. Дмитріюк, Г. і А. Качан, О. Менцінський, С. і З. Зизномирський, Б. Казанівський, Л. Макаренко, А. і Й. Дмитришин, О. і А. Ґелеткани́ч, Дж. і В. Андре, І. Телешефський, М. Ґабода.
По 20 дол. зложили:
Н. і П. Лобур, В. Шипілка, М. і В. Чорний, Н. і М. Вовк, М. Повх, Г. і В. Король, І. і Я. Костишин, С. Коваленко, М. і І. Білинські, Ю. і О. Пастернак, С. і Р. Малюк, М. Тесарович, Ю. і З. Стромецький, В. Дорошенко, І. Білик, В. Назаренко, Г. і Д. Пакановський, отець Є. Кумка, О. Гінтнер, І. і М. Денисюк, Т. і М. Каркоць, Т. Давидович, Р. Клеманс, В. Величко, М. Й. Сосонка, П. і П. Даценко, А. Кобаса, М. Юркевич, С. і Л. Світенко, Д. Бундна, Е. Ґарасимчак, А. і В. Ленник, Р. і І. Паниця, С. і А. С. Браянт, А. і М. Хребетко, В. Бігун, П. і А. Герець, Анна Ґерець, В. і І. Різванюк, Л. Слопка, А. Громів, С. Тонкошкур, Л. Камінська, М. Баран, Є. Матцович, У. Люта, Л. Чай, Г. Голосніченко, Б. Калушик II, Філядельфія, О. Граур, В. і А. Сифлер, В. і М. Вакуловський, В. і О. В. Дерев'янко, О. Дяченко, А. і Д. Ґрундгоф, М. Коваль, Р. Медвідь, А. Баратяк.
По 15 дол. зложили:
Г. Левицька, В. Яр, Х. і М. Свуан, Х. і І. Прокоп'юк, Д. Пасічник, Л. і П. Каркоць, О. Гаврилюк, З. Семенець, Г. Касприк, С. і М. Єдинак.
По 10 дол. зложили:
П. Самчук, І. Данківський, Г. Мартинів, О. Вілецька, В. Паско, Л. Кампей, Д. Ломницька, С. і Ф. Черепаха, В. Мацьків, Н. Стецьків, Л Маленко, І. Попівчак, І. Ґарасим, М. Ситник, Т. Григорчак, М. Стефанишин, К. Мисько, Л. Ткач, В. Романенко, М. Бойдуй, В. Ваверчак, Ж. Петрина, О. Кобзяр, І. Медяник, Л. Ворден, С. Гуменюк, М. і І. Шайда, О. Купріян, М. Степаненко, М. Айпанос, З. Щербаненко, М. Руденко, Г. і М . Лучко, М. і О. Чайників, О. Хоролець, К. Сольчаник, В. і О. Полець, О. Колісниченко, М. Торіянський, Е. і В. Ракетцький, О. Сєгельська, Є. Арсон, отець М. Кривонос, М. і Г. Прилепа, В. і В. Прилепа, І. Чупа, П. Р. Недвелл, Н. і Р. Трач, Й. Гірняк, У. Антоненко, П. Косенко, М. Мисюк, Ланкастер, І. Кропівка, д-р А. Лисий.
Нижче 10 дол. зложило 20 осіб на суму 100 дол.

До 29-го травня 1998 р. надійшло пожертв 81,670 дол.

Слідуючі парафії УПЦеркви в ЗСА провели збірку і зібрали:

Св. Вознесіння, Клифтон, Н. Дж.	9,390 дол.
Св. Михаїла, Міннеаполіс та Сестрицтво	5,540 дол.
Катедра св. Володимира, Парма, Огайо	4,840 дол.
Св. Покрови, Філядельфія, Па.	4,620 дол.
Релігійно-Культурний Осередок, Норт Порт, Фла.	2,670 дол.
Катедра св. Володимира, Філядельфія, Па.	2,055 дол.
УПЦерква св. Покрови, Ню Ґейвен, Конн.	1,800 дол.
Чесного Хреста, Ютика, Н.Й.	1,250 дол.

Кошти, зібрані по парафіях, включені у список як пожертви від поодиноких осіб.

(Названі вище парафії будуть вміщені на таблиці в дзвіниці Свято-Михайлівського монастиря)

ІМЕНА УПОКОЄНИХ, В ПАМ'ЯТЬ ЯКИХ БУЛИ ЗЛОЖЕНІ ПОЖЕРТВИ, БУДУТЬ ВПИСАНІ В ПОМИНАЛЬНУ КНИГУ МИХАЙЛІВСЬКОГО СОБОРУ

Убиєнний Марко (Черненко) сл. п. Іван (Герець), сл, п. Кузьма (Легкий), сл. п. о. прот. Микола (Могучий), сл. п. Ева (Корнійчук), сл. п. Михайло (Корнійчук), родини Прищенко, сл. п. Марія (Макаренко), сл. п. о. прот. Петро (Макаренко), сл. п. Борис (Починок), сл. п. Марія (Починок), сл. п. Людмила (Морозова), сл. п. Вера (Середа), сл. п. Василь (Середа).

Комітет збірки фондів на Свято-Михайлівський Монастир та Управа Т-ва св. Андрія висловлює щиру подяку шановним жертводавцям. Просимо вибачення, якщо б у поданому списку трапились неточності та просимо нас повідомити, щоб внести поправки. Адреса: 95 Orient Way, #5B/C, Rutherford, NJ 07070.

Дальші пожертви просимо надсилати на адресу:

St. Andrew's Society, c/o Anna Wojtiuk, 162-4 East 23-rd Street, Paterson, NJ 07514.

Сілвія Білобронь — Голова Комітету
Анна Войтюк — Скарбник Комітету
Михайло Герець — Голова Товариства св. Андрія

ДЕРЖАВНЕ РАДІО ІРАНУ, минулого четверга, 18-го червня, у своїх передачах відкинуло пропозицію Уряду президента Билла Клінтона, щоб розпочати нові спілкування та закінчити 20-річне ворогування. Коментатор іранського радіо сказав, що іранці віддають перевагу ділам, а не словам, тому звичайне оголошення Вашінгтону, що він готовий встановити спілкування з Іраном не є достатніми. Вашінгтон мусить зі своєї сторони виказати також доброзичливість. Це були заваги до пропозиції Меделин Олбрайт, секретаря Державного департаменту в її нюйоркській промові в середу, 17-го червня. Іранські керівники не мали жодних прямих коментарів у цій справі. У Вашінгтоні президент Б. Клінтон немав окремого коментаря в цій справі, але підкреслив, що недавно висловлені слова іранського президента Мохаммеда Хатамі „ми вивчаємо, що принесе майбутність“.

Попрощали свого довголітнього головного редактора

Працівники видавництва прощають ред. З. Снилика.
(Фото: ред. І. Яросевич)

Парсиппані, Н. Дж. — У четвер, 18-го червня, всі члени редакції „Свободи" і „Українського Тижневика", адміністрації, верстальники і складачі обох газет зібралися разом, щоб попрощати дружньо із відходом з довголітньої праці головного редактора „Свободи" Зенона Снилика.

Вісімнадцять років стояв він на тому відповідальному пості у „Свободі" і таку саму кількість років в „Українському Тижневику", тож видається просто неправдоподібним, що він тепер залишає це, що так довго було змістом його життя. Але причину до цього подав він у числі „Свободи" з суботи, 20-го червня, і всі добре її зрозуміли. Тому, не зважаючи на неохоту ред. З. Снилика до прощань, співробітникам вдалося це перепровадити у теплій та дружній атмосфері.

Від членів редакції „Свободи" прощала головного редактора найстарша віком співробітниця ред. Ольга Кузьмович, яка також із теперішнього складу редколегії найдовше з ред. З. Сниликом співпрацювала, вступаючи до редакції „Свободи" в 1981 році. Вона згадувала про те скільки прийшлося у тому довгому часі цікавого пережити, скільки радісних та сумних моментів та як змінялася з роками ця група журналістів, що її провадив головний редактор у редагуванні „Свободи". Побажала йому вкінці гарного відпочинку та дальшого зв'язку із тими, що залишаються в редколегії, тепер вже тижневика. Від англомовного „Українського Тижневика" прощала ред. З. Снилика головний редактор Рома Гадзевич, згадуючи давні роки, в яких ред. Снилик стояв на її місці в англомовному виданні та підготовляв її до нових завдань. На спомин років праці в „Українському Тижневику" передала вона ред. З. Сниликові фотомонтаж із різних моментів праці та спорту, улюбленого заняття редактора, у формі першої сторінки англомовного тижневика, з давнім заголовком та давньою датою.

Окремий пам'ятковий дарунок від співробітників „Свободи" і Українського Тижневика" та інших передала ред. З. Сниликові Галина Колесса.

В безпосередній, питоменний йому спосіб ред. З. Снилик дякував учасникам прощання, пригадуючи різні моменти із своїх довгих років на постах у двох різних редакціях, а особливо пригадуючи цілий ряд давніх співробітників, визначних журналістів, як також свою працю із українськими науковцями при гедагуванні англомовної „Енциклопедії Українознавства".

При чарці українського шампанського і солодкому зібрані співробітники бажали ред. З. Сниликові доброго відпочинку на тенісовому таборі на Союзівці, а відтак у домашньому затишку.

ПРОПОРЦІЙНО У ЗСА СТОЛІТНИКИ є найбільш зростаючою фракцією серед вікових груп в країні. Демографи твердять, що тепер у ЗСА є між 30,000 а 50,000 осіб у віці понад 100 років, це значно більше у порівнянні з 15,000 у 1980-их роках. Передбачується, що до половини наступного століття кількість американців віком понад 100 років збільшиться до 800,000. Багато з них, досягаючи того статечного віку у доброму здоров'ї, підвищують в загальному сподіваний вік життя і стають символами довголіття в країні та метафорами драматичних змін у понятті про значення старости.

ПРИРОДНІ НЕГАРАЗДИ останнім часом переслідують всі закутини ЗСА, почавши від каліфорнійської посухи з її лісовими вогнями, зливними дощами та болотяними лявінами, хуртовини і снігові північно-західніх стейтів, гурагани та повені середніх стейтів і дощові бурі у північно-східних стейтах. Від понеділка, 25-го травня, на Фльориді місцеві бригади професійних пожежників з допомогою добровольців з цілої країни намагаються зупинити лісові пожежі, котрі досі знищили понад 76,000 акрів лісу, в той чи інший спосіб поранили 17 пожежників і спричинили смерть одної особи. Заподіяні шкоди дійшли до таких розмірів, що Федеральний уряд визнав усі 67 повітів Фльориди катастрофічними.

КІЛЬКА ДНІВ ПЕРЕД офіційною візитою президента Билла Клінтона до Китаю, у п'ятницю, 19-го червня, Пекін видав пашпорти батькам відомого десидента Дан Ванга і дозвіл відвідати його в ЗСА, куди він прибув, як вигнанець, у квітні. Мати згаданого десидента, Лінгян Ванг, у телефонічній розмові заявила, що вона і її чоловік Кіянзенг не мали будь-яких познак, що їхні аплікації на закордонні пашпорти були здійснені швидше. „Ми подали свої аплікації в кінці травня, а в загальному це триває 20 днів, тому я не думаю, що наші аплікації були схвалені швидше, як звичайно". Д. Ванг, 29-річний провідник студентського протесту 1989 року на площі Тіянаньмень, був звільнений з ув'язнення 19-го квітня з остентаційним підкресленням здоровельних причин, але в загальному це було сприйнято як жест зі сторони Пекіну для відвідин Б. Клінтона, котрі розпочнуться у четвер, 25-го червня.

Формуємо філософічний світогляд

Щойно вийшов з друку підручник „Лекції з історії філософії", який видала Львівська Богословська Академія за фінансового сприяння міжнародного фонду „Відродження". Його підготував викладач академії кандидат філологічних наук, заступник декана філософічного факультету ЛДУ Ігор Захара.

Сьогодні в Україні існує надто мало підручників українською мовою, які подають сучасне сприйняття історії філософії без ідеологічного та партійного нашарування. Тому на видання такого рівня чекали давно. „У післявоєнні роки львівські історики філософії написали і опублікували ряд підручників з історії філософії, — зазначає Володимир Мельник, декан філософічного факультету Львівського Університету ім. І. Франка. — Однак ці праці вже давно стали бібліографічною рідкістю і користування ними широкого загалу студентів практично неможливе. Студенти, як правило, користуються російськомовними підручниками, які були написані ще в совєтський період. Вважаю, що видання книги І. Захара буде позитивно зустрінуте філософською громадськістю України, а студентам та всім тим, хто вивчає історію світової філософії, буде доброю підмогою для засвоєння філософських знань".

Запропонований курс „Лекції з історії філософії" написаний з урахуванням специфіки викладання у Львівській Богословській Академії, проте у ньому яскраво і рельєфно відображені всі історично-культурні періоди, подані життєвий шлях і філософічні погляди найкольоритніших філософів, які зробили значний внесок у скарбницю світової філософії, що дає можливість користуватися цим підручником студентам інших навчальних закладів, а також кандидатам до аспірантури вищих закладів освіти, де вивчення історії філософії традиційно посідає одне з найважливіших місць.

Книга знайшла позитивний відгук і безпосереднє зацікавлення серед фахівців багатьох львівських вузів, звідки на неї вже надійшло багато замовлень. Десятки примірників підручника на безоплатній основі Львівська Богословська Академія передає Львівському Державному Університетові ім. І. Франка, Львівському Державному Медичному Університетові, Львівському Державному Аграрному Університетові, Українському Державному Лісотехнічному Університетові, Львівському Державному Інститутові фізичної культури, Львівському Банківському Коледжеві, а також іншим вищим навчальним закладам України.

Наталя Климовська

Світлана Кузьменко

На аскольдовій могилі

Я прийшла поклонитись історії краю свого.
У цій тиші врочистій і зелені буйно весняній
Бачу долю близького далекого мого
Я, маленька часинка його, вже давно
тут ніким нечекана.

Як у пам'яті з рідним єднаюсь душею —
Знаю, доля моя вже на другій півкулі землі —
У любові до світу, весни і до пари своєї
Заливаються трелями в зелені
поруч молоді солов'ї.

1997 р.

Проф. М. Лабунька...

(Закінчення зі стор. 1)

льській столиці і Папі Іванові Павлові II, кардиналам курії А. Содано і А. Сільвестріні та ієрархам УГКЦ. При тому він завважив, що у Вселенській Церкві зайшли великі зміни за останні десятиліття, коли такого відзначення може вдостоїтися українець, що вийшов із скромних умов галицького сільського середовища.

Як відомо, проф. М. Лабунька є тепер ректором УВУ, за своїм фахом він історик, із докторатом Колюмбійського університету, працював викладачем історії в університеті Ля Саль, а останні п'ять років — в УВУ. Є дійсним членом НТШ і УВАН, відзначений відзнакою відмінника освіти України.

У своїх...

(Закінчення зі стор. 1)

партії, у своєму виступі сміливо звернув увагу делегатів на внутрішні проблеми корупції, родинности і протекціонізму. „Родинність і протекціонізм поставлять Маляйзію на коліна, якщо ми не поборемо цього зла",— сказав А. Захід.